

Krajské volby u nás vyhrála ČSSD

Ve dnech 7.-8. října 2016 se konaly volby do Zastupitelstva Olomouckého kraje. Z celkového počtu 437 zapsaných voličů v obci Malá Morava se voleb zúčastnilo a platné hlasy odevzdalo celkem 170 z nich, což je volební účast 38,9 %.

Podle očekávání u nás nejvíce bodovaly levicové strany. Nejvíce hlasů získali sociální

demokraté (43), druhé skončilo hnutí ANO 2011 (40) a třetí Komunistická strana Čech a Moravy (30). Hlasy na Malé Moravě získaly ještě tyto volební strany: Občanská demokratická strana (11), Starostové pro Olomoucký kraj (11), TOP 09 (10), Nezávislí a Moravané (9), Koalice Piráti a Změna (3), SPR-RSČ Miroslava Sládka, Patrioti a

HOZK (3), Koalice pro Olomoucký kraj (3), Koalice SPD a SPO (3), Občané pro Olomoucký kraj, Volba OK (2), Svobodní a Soukromníci (1) a Ne ilegální imigraci - Pen. pro lidi (1).

Na kandidátce Nezávislí a Moravané kandidoval na 34. místě kandidátky také Petr Mahel (Moravané) z Malé Moravy. V rámci všech odevzdaných hlasů v naší obci získal 7 hlasů, v rámci celého kraje pak hlasů 19. Politická strana Moravané se však do zastupitelstva kraje nedostala.

Zdroj: ČSÚ

Foto Kamila Tóthová

VOLBY 2016

Úředníci budou moci k lidem domů

Úřady budou moci kontrolovat, čím lidé doma topí v kotlích. Novelu zákona o ochraně ovzduší schválil Senát. Normu teď musí už jen podepsat prezident Miloš Zeman.

Proti novele dlouhodobě brojí pravicová opozice. Upozorňuje na to, že se prolamuje domovní svoboda. ODS se dokonce spolu s TOP 09 obrací na Ústavní soud.

„Novela zákona o ochraně ovzduší znamená úlevu tisícům obyvatel ČR, žijícím v bezprostřední blízkosti těch, kteří zamořují své okolí, naše ovzduší a zejména dýchací soustavy svých sousedů prachem a rakovinotvornými látkami,“ reagoval na souhlas Senátu ministr životního prostředí Richard Brabec (ANO). Podle něj kontroly nebudou znamenat násilné vlamování se do domácností a budou probíhat podle platného zákona o kontrole.

Podle Brabce podmínkou kontrol je, že v případě důvodného podezření bude potenciální porušovatel zákona předem upozorněn obcí s rozšířenou působností na možné porušování zákona o ochraně ovzdu-

ší a teprve v případě, že nedoručí k nápravě, bude moci proběhnout kontrola.

Pokuta až 50 tisíc

„Kontrolor přitom nevstoupí jinam, než ke kotelně a skladu paliva, kde bude moci odběrem popela zajistit důkazy, které by obstály ve správním řízení,“ dodal Brabec.

Novela stanoví, že úředník bude moci přijít zkontrolovat, zda majitel obydli nespáluje

odpady a nebezpečné látky. Pokud se podezření na porušení zákona objeví opakovaně, úředníci nejprve majitele písemně vyzvou, aby zjednal nápravu. Když tak neučiní, budou k němu moci přijít na kontrolu.

Lidem, kteří by úředníky domů nepustili, bude hrozit postih až 50 tisíc korun. Kontroly by tak mohly začít fungovat od Nového roku.

Samozřejmost

Mnozí z nás berou český jazyk, české občanství a další věci za úplnou samozřejmost. U data 28. října je nejvíce zajímavá, jestli bude vycházet na všední den a jestli si díky tomuto státnímu svátku prodlouží víkend.

Přitom bychom si alespoň na chvíli měli vzpomenout na hodiny dějepisu.

Nejen na výročí vzniku Československé republiky, ale i na události v roce 1938. Na ty, kteří nám naši novou samostatnost vybojovali za druhé světové války a položili za nás své životy.

A copak tohle můžeme dnes brát jen jako samozřejmost?

Petr Mahel

Dobrý hrobník by měl být vnímavý a citlivý, tvrdí znalci řemesla

Fyzický zdatný, ale také citlivý a vnímavý by měl být člověk, který pracuje jako hrobník. Přestože má toto řemeslo poněkud kontroverzní pověst, přibývá prý lidí, kteří se mu chtějí věnovat. Hledají v něm určité uspokojení a stává se prý pro ně dokonce koníčkem. Musí mít ale k této profesi vztah.

„Člověk, který tuto práci vykonává, by měl být empatický a umět citlivě komunikovat s pozůstalými. Někdy musí zastoupit i faráře,“ řekl Jaroslav Šejvl, který patří k zakladatelům nedávno vzniklého Cechu hrobnického. Upozornil, že hrobník musí umět nejen vykopat hrob, ale ovládat i pohřební rituály včetně různých náboženských praktik. Takové znalosti však mnoha lidem chybí.

Cílem Cechu hrobnického je podle Šejvla vrátit společenskou prestiž a důstojnost řemeslu, které v minulosti společensky upadlo. „Naším cílem je pozvednout úroveň lidí k tomu, aby nesklozňovali k ‚profesní otrlosti‘ a nehrubli pod vlivem práce,“ řekl. Zdůraznil, že psychickou zátěží by hrobníci neměli léčit alkoholem nebo jinými návykovými látkami.

Pro mnoho lidí je prý tato práce koníčkem. „Lidi z celé republiky, kteří jsou v cechu, to baví. Mají tu práci rádi. Povzbuzením je pro ně mimo jiné vděk od pozůstalých,“ uvedl

Šejvl, který v minulosti působil jako policejní vyšetřovatel. Hrobničení se věnuje ve svém volném čase a považuje tuto činnost za určitou relaxaci. „Člověku to dává pocit, že je prospěšný,“ říká o důvodech svého výběru vysokoškolský učitel.

Certifikát hrobníka

V současnosti je podle Cechu hrobnického v Česku evidováno zhruba 3 500 pohřebišť. Práci hrobníka vykonává podle odhadů zhruba 1 500 lidí. Jen zhruba tři desítky lidí mají ovšem certifikát, který svědčí o jejich kvalifikaci. Získali jej po složení hrobnických zkoušek, které od loňského roku zavedlo ministerstvo pro místní rozvoj.

„Hrobnická profese upadala v sociálním žebříčku na dno, pokud jde o plat i sociální měřítko. Mohl to dělat kdokoli. Často se hrobníky stávali lidé s pestrou kriminální minulostí,“ potvrdil Šejvl nevalnou pověst řemesla. Zlepšit by ji podle něj mělo vzdělávání a zvyšování kvalifikace. Od příštího roku se budou moci zájemci o práci správce hřbitova hlásit do nového učebního oboru na Střední škole technické. „Naším cílem je vytvořit systém vzdělávání člověka, který bude schopen zvládat všechny nezbytné práce na hřbitově,“ řekl Šejvl, který se také podílí na přípravě učebnice.

Ve tříletém učebním oboru by posluchači měli studovat předměty jako čeština, cizí jazyk či fyzika, ale také zákon o pohřebnictví, religionistiku, základy pohřbů, komunikaci s pozůstalými či základy estetického vnímání. Na přípravě učebnice pracují hygienici, psychologové i duchovní.

Zájem o vzdělání

Zájem o vzdělávání mají podle Šejvla sami hrobníci. „Jde o lidi, kteří svou práci dělají proto, že ji dělat chtějí. Chtějí zároveň porozumět dalším souvislostem,“ vysvětlil důvody pro hrobnické vzdělávání. Hlásí se převážně lidé, kteří už mají praxi v „oboru“.

Práce hrobníka obvykle nespočívá jen v pohřební činnosti, ale také v péči o hřbitov. Musí umět pracovat s motorovou pilou a křovinořezem, umět manipulovat s náhrobními kameny a dokázat exhumovat ostatky. Přestože je tato profese vnímána jako mužská, vykonává ji i mnoho žen.

„Ženy jsou v tomto prostředí velmi dobře etablované. Práci někdy zvládají dokonce lépe než muži. Projevuje se tam pečlivost, empatie s pozůstalými i schopnost vcítit se do situace,“ uvedl Šejvl. Upozornil, že spíše než fyzická síla je mnohdy nezbytná spíše znalost fyzikálních zákonů. „Je potřebná přirozená inteligence a zručnost,“ uvedl.

Hrobníci a hrobnice

Dana Doležalová, která dvacet let pracuje jako hrobnice v Libušíně na Kladensku, se k tomuto řemeslu dostala po rozpadu zemědělského družstva v jižních Čechách. „Nechtěli jsme s manželem žebrot a dávky a odpověděli jsme na inzerát. Trochu nás to děsilo, ale řekli jsme si, že je to práce jako každá jiná,“ řekla.

Na pracovišti našla i nový domov. Dům pro hrobníka, kterého platí obec, totiž stojí přímo v areálu hřbitova. Bydlení na hřbitově má podle hrobnice svůj půvab. „Na Vánoce je to nádherný pohled, když tam svítí tisíce svíček,“ uvedla. Také přátelé prý za ní rádi jezdí. „Berou si dovolenou, aby strávili týden na hřbitově,“ uvedla.

Doležalová připouští, že jde o práci náročnou fyzicky i psychicky. „Ani po letech jsem neotupěla. Mohli by mě najmout jako plačku,“ říká. Projevy na pohřbech ji prý dojímají. „Stává se ale, že ‚namazaný‘ farář poplete jména a pak je to také k pláči,“ vypráví o svých zážitcích.

Povinnosti hrobníka

Mimo „klasické“ hrobnické činnosti musí sekat trávu, prořezávat keře a starat se o zeleň. Za dvacet let se prý její práce v podstatě nezměnila. „Akorát místo kosa jsem vyfasovala sekačku,“ říká s úsměvem. Žádné předsudky v tomto směru nemá. „Jsem ateista a na nic nevěřím. Strach z duchů nemám,“ tvrdí.

V době Rakouska-Uherska, ale také první republiky, byl prý hrobník váženou osobou. „Byl to veřejný činitel, který požíval ochrany zákona,“ uvedl Šejvl. Vrátit profesi důstojnost by chtěli také současní nadšenci, kterým na jejich práci záleží. „Uvědomují si, že je to záležitost kulturní, morální i citová,“ řekl.

Česká tisková kancelář

Dotace na domovní čistírny odpadních vod

Vlastníkům nemovitostí v naší obci a jejich místních částech nabízíme pomoci při řešení čištění a likvidaci odpadních vod z nemovitosti.

Státní fond životního prostředí chce rozdat sto milionů korun na pořízení domovních čistíren odpadních vod. Víc než milion a půl lidí v Česku stále bydlí v domech, které nejsou napojené na obecní kanalizaci. Peníze mají putovat především do malých obcí, kde se budování stokové sítě nevyplatí nebo není technicky možné.

Obce, dobrovolné svazky obcí nebo společnosti vlastněné z víc než 50 procent obcemi a městy – ti všichni můžou Státnímu fondu životního prostředí poslat žádost o dotaci na výstavbu domovních čistíren odpadních vod. Za danou obec, respektive řešené území, se tak vždy odešle pouze jeden návrh, který by měl obsahovat přesný seznam parcel dotčených realizací projektu. Základní pod-

mínkou pro přiznání dotace je ovšem zájem obyvatel, a dále podmínka napojení soustavou čističek alespoň 30ti procent ekvivalentních obyvatel, kteří mají v řešeném území trvalé bydliště. Dotaci je navíc možné čerpat pouze pro domy a budovy, které neslouží ke komerčním účelům, ale rodinnému bydlení – majitelé penzionů, restaurací nebo třeba ubytoven tak na peníze od státu nedosáhnou. Smůlu mají i majitelé chalup a chat určených pouze k rekreaci, kteří v nemovitosti trvale nebydlí.

Částka, kterou je možné čerpat na projekt jedné domovní čistírny, závisí na počtu lidí, kteří budou na čističku napojeni – respektive na počtu takzvaných ekvivalentních obyvatel. Ekvivalentním obyvatelem se myslí člověk, který v průměru vyprodukuje 150 litrů odpadních vod denně. Konkrétně jde o částky:

100 tisíc korun na čistírnu s kapacitou pro 1 až 5 ekvivalentních obyvatel

170 tisíc korun na čistírnu s kapacitou pro 6 až 15 ekvivalentních obyvatel

240 tisíc korun na čistírnu s kapacitou pro 16 až 50 ekvivalentních obyvatel.

V případě Vašeho zájmu by se obec Malá Morava chtěla do této výzvy zapojit a získat finanční prostředky pro jednotlivé soustavy ČOV pro občany s trvalým bydlištěm v obci. Výše dotace je až 80 %, 20 % je spoluúcast jednotlivých občanů. Žádáme Vás o zamyšlení, jestli je Vaše současná likvidace odpadních vod vyhovující a zvážení možnosti využít nabídky k financování ČOV prostřednictvím možné dotace ze Státního fondu životního prostředí. Jestli máte zájem o pořízení domovní ČOV, informujte nás o této skutečnosti, nejlépe vyplněním dotazníku, který získáte na obci, nebo na tomto místě Devítky a jeho zasláním na obec.

Obec Malá Morava, www.penize.cz

DOTAZNÍK

Mám / nemám* zájem o likvidaci odpadních vod
prostřednictvím pořízení domovní ČOV

z nemovitosti čp.....

na adrese.....

pozemek p. č.

v katastrálním území.....

prostřednictvím obce z případné dotace
ze Státního fondu životního prostředí.
Nemovitost je v mém vlastnictví.

Jméno.....

Příjmení.....

Datum.....

Podpis.....

* Nehodící se škrtněte

OBEC MALÁ MORAVA VÁS ZVE NA

PROGRAM:

- 15.00** - ZAHÁJENÍ
VYSTOUPENÍ DĚTÍ Z MŠ MALÁ MORAVA
- 15.15** - ZÁBAVNÝ PROGRAM
PRO DĚTI S ČERTEM A MIKULÁŠEM
- 17.00** - SLAVNOSTNÍ ROZSVÍCENÍ
A ZPÍVÁNÍ POD VÁNOČNÍM
STROMEM S DĚTSKÝM
PĚVECKÝM SBOREM
Z BOHDÍKOVA
- 18.00** - HRAJE SKUPINA PROTEKTOR

PÁTEK
2.12.2016
15.00 HODIN
U OBECNÍHO
ÚŘADU

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

Občerstvení zajištěno, vepřové speciality z domácí zabijačky
Pro případ nepříznivého počasí je připraven vytápěný velkokapacitní stan.

Druhého listopadu

Druhý listopadový den každoročně vzpomínáme na naše zesnulé. Když jsem se byl podívat na našem hřbitově, prohlédl jsem si hroby, o které se už na pohled nikdo nestará. Na některých náhrobcích už nepřečtete ani jména, takže se už nikdo nedozví, kdo tu je vlastně pochován, jaký měl životní osud.

Někdy na jaře jsem měl možnost popovídat si s jednou paní z Olomouce, která mi nechtěla prozradit své jméno. Zeptala se mě, odkud jsem, a když jsem řekl, že z Malé Moravy, náhle ožila a sdělila mi, že odtud pochází její babička.

Začala mi vyprávět, že babička i její rodina tu žila po mnoho generací, ale život s námi umí občas pořádně zatočit. Vyrůstala spolu s bratry na Malé Moravě, kde žili lidé, kteří se hlásili k německé i české národnosti. Žili vzájemně vedle sebe, jako mnoho generací před nimi. Až se v Německu k moci dostali fašisté a začali světu hrozit válkou. Československá armáda začala na hranicích budovat opevnění. To vyžadovalo hodně dělníků a stavbařů, kteří přicházeli z vnitrozemí.

Tak se objevil na hranicích i její dědeček. S babičkou se tu seznámili, vzali se a usadili.

Po Mnichovské dohodě byla Malá Morava připojena k Říši. Babiččini bratři museli narukovat a padli na východní frontě.

Po válce a opětovném připojení pohraničních území k Československu přišel odsun německého obyvatelstva. Dědeček byl Čech,

a tak mohli s babičkou na Malé Moravě zůstat, raději se však přestěhovali do Lanškrouna. Tam začali nový život, chtěli na minulost zapomenout.

Ta paní se vypravila se svou babičkou na Malou Moravu, až když jí bylo osmdesát let.

Babička tu našla i svůj rodný dům a bylo jí do pláče. Už sem přijet nechtěla nikdy. Ani dědečkovi se o Malé Moravě už mluvit nechtělo, zůstali mu na ni jen smutné vzpomínky.

Petr Mahel

Žijeme v nádherné době

Náš průměrný věk se neustále zvyšuje, a jak to vypadá, není to jen zásluha našeho zdravotnictví, ale i krajských politiků. I oni se zřejmě starají o naši dobrou kondičku.

Jak jinak si vysvětlit, že když přijede autobus od Králík k malomoravskému hostinci v 15.33 hod., odjíždí ze stejné zastávky linka do Vysokého Potoka jen o tři minuty dříve. Takže co lidem s plnými nákupními taškami zbude?

Vždyť co lepšího k podpoře zdraví je, než chůze do kopce a se zátěží?

Petr Mahel

Poděkování

Vážení spoluobčané, chtěl bych vám touto cestou poděkovat za podporu v krajských volbách. Stejně tak vám chci poděkovat i za to, že jste využili svého práva nejit volit. Zřejmě si stejně jako já myslíte, že jsou kraje nesmyslné, a jsem rád, že mě v mém názoru utvrzujete.

Jsem členem politické strany, která se o zrušení krajů dlouhodobě zasazuje a propaguje návrat k zemskému uspořádání našeho státu.

Upřímně si vašeho názoru vážím a velmi vám za něj děkuji.

Petr Mahel

Poručíme větru, dešti...

Je sobota 8. října a smutně pohlížíme na oblohu, zataženo, nefouká a odpoledne čekáme děti na drakiádě.

Ale přesně podle pořádku, jak sobota proběhla.

Ráno v 9.00 hodin se scházejí chalupáři na brigádě, čistí se vodovod, sečou okolní břehy u rezervoáru, dává se do pořádku alej na Vysokou, obžínání vysazených stromků, terénní úpravy. Okolo poledne začíná mírně foukat, proletují první kapky deště. Vše máme připraveno, jen to počasí. Okolo 14. hodiny přijíždějí první účastníci a hlavně FOUKÁ a NEPRŠÍ! Nad loukou u kaple létá asi 30 draků. Přijely děti z celého okolí v doprovodu rodičů a prarodičů.

Pepa Bina vytáhl svou vlastnoručně vyrobenou udírnu, rozdávají se klobásky, párky, podává se horký čaj a vládne dobrá nálada. Všichni soutěžící dostávají diplomy, drobné dárky od Besipu a cukrovinky.

Je 16.00 hodin, drakiáda pomalu končí, někteří míří domů, část k Liborovi do klu-

bovny na pivo a poklábosení s kamarády.

Akce ale na Vysoké nekončí. 10. prosince je Mikulášská nadílka v kapli od 17.00 hodin. 18. prosince od 15.00 hodin nám zazpívají děti z Bohdíkovy vánoční koledy. Na Štědrý den o 22. hodině se opět setkáme u stromečku v kapli a Saša rozehraje harmonium. Silvestr již tradičně oslavíme s ohňostrojem na „centrálním náměstí“.

Opět musím poděkovat všem sponzorům, OÚ Malá Morava a Bohdíkov, MěÚ Hanušovice, zemědělským farmám v okolí Vysoké, Besipu a všem, kteří se podílejí na organizaci akcí.

Prátelé, akce neděláme pro sebe, ale pro všechny co mají zájem se bavit. A proč je na Vysoké tak pěkně? Chataři, až na malé výjimky, se zodpovědně starají o své okolí a 3× do roka nám OÚ Malá Morava propůjčí své zaměstnance, kteří vysečou ostatní plochy a upraví základy Schuberova domu.

Mgr. Jaromír Straka

Hranice

Hranice je slovo v češtině velmi široké. Vyjadřuje nám vždy nějaké omezení či možnosti něčeho, nebo naopak nemožnost něčeho jiného. Zde je myšleno posouzení toho, kam až se může, nebo kam se již nemůže.

Začneme ale od začátku. Základními hranicemi, které každý zná, je plot, který nám rozhraničuje zahrádku, zahradu, obor, obvod sadu, či nějakého dvora. Tyto hranice jsou buď neznatelné, kdy na nich není nic, nebo jen nenápadný kolík, trubka, kámen či měřičský bod. Na hranicích si lidé stavěli docela honosné ploty. Nebo jen takové obyčejné plotky. Uvedu příklad: Třeba okolo obvodu každého šlechtického sídla, nebo usedlosti, bývala obyčejně kamenná zeď. Později bývala stavěna z cihel, ale mívala ozdobnou omítku. Hranice – zeď vézení bývala a je obyčejně dodnes z cihel a omítku má obyčejnou. Prostí lidé si stavěli ploty (hranice) z drátěných sítí, nebo jen tak z dřevěných tyček. Každý pak věděl, kde je odsud posud moje území, můj majetek, moje doména a naopak, kde nemám co dělat. Někteří si tento plot ještě vylepšují ostnatým drátem, volně puštěným psem, nebo dnes moderním kamerovým systémem atd.

Pro další informaci si musíme již pomoci zprávou o hranicích správních. Tedy územních. Začíná to hranicemi pozemkového katastru jednotlivých katastrálních území. Následují hranice obecní, kdy je několik katastrálních území sdruženo do obce, viz třeba obec Malá Morava. Výše nad tímto dělením je hranice okresní, třeba pro okres Šumperk, nebo okres Ústí nad Orlicí. Pak je nadřazena hranice krajská. Zde je třeba hranice kraje Olomouc a kraje Pardubice. Ještě nad tímto dělením je hranice zemská, ale ta byla u nás ponížena, nebo spíše zdeformována a vypuštěna ze současného státního uspořádání v našem státě. V okolních státech ale stále trvá a je dokonce zcela funkční. Viz třeba Rakousko, nebo Německo. Proto u nás pramení momentálně řeka Morava v Čechách, proto třeba město Moravská Třebová je v Čechách atd. Je to špatné a doufám, že i to se v budoucnu změní. Nad tím vším jsou hranice státní.

Mohli bychom takto pokračovat ve vyjmenovávání dalších hranic jako třeba hranice kontinentů, hranice pouští, hranice lesů, hranice povodí, hranice úmoří, hranice naší galaxie apod. Ale to bychom mohli dělat třeba hodiny a pořád by byly nějaké hranice, na které jsme si nevzpomněli, jako třeba na hranice lidského chápání.

Vrátím se k označování – vyznačování hranic státních.

Zase je to, jak kde. Většinou jsou to hranice jen teoretické, někdy někde domluvené, které ve skutečnosti neexistují a nejsou nijak vyznačeny. Také je v těchto místech nikdo nerespektuje. On je totiž ani nikdo nehledá a nejsou stráženy a místními lidmi respektovány. Ale pozor, toto neplatí tam, kde se našlo nějaké naleziště surovin. V tomto případě se projednává na přesnost každý metr území. Viz třeba nález nafty, zlata, diamantů, ale i železní rudy, uhlí atd. Dnes již začínají být zajímavá i území, kde je zdroj pitné vody, naleziště zemního plynu a podobně, která v minulosti také nikoho nezajímala. Pak je vše důsledně označeno a ještě navíc dodatkovými tabulkami zvýrazněno. Třeba „Pozor státní hranice“.

V řadě případů byly hranice (jejich vedení a průběh) důvodem ke sporům. Tak jak se dovedou třeba dohadovat a soudit tzv. o plot mezi sebou lidé – sousedé, tak je to i v případě států. Mnoho těchto sporů se vleče řadu let. Mezi státy jsou to často i spory ve formě pohraničních válek. Uvedu příklad: Třeba mezi Indií a Pákistánem (váleky v Kašmíru a jinde), mezi Čínou a Indií v Himálajích, mezi Peru a Ecuadorem, mezi Bolívií a Chile, mezi Bolívií a Paraguají. Řekneme si, to je daleko a vlastně nikdo neví, jak to tam je. Ale je to omyl. Vzpomeňme na války v Jugoslávii, které byly uhašeny teprve nedávno a ani zdaleka nebyly tyto pohraniční spory dostatečně a pro všechny uspokojivě vyřešeny. Také války na Ukrajině nejsou vůbec vzdálené a již vůbec ne uhašeny. Další sporů o hranice je v Evropě celá řada dodnes.

Značení průběhu státní hranice u nás jsou z velké většiny tzv. „hraniční kameny“. Je to vlastně takový velký žulový patník. Na stra-

ně ke každému státu jsou na nich vytesány státní značky. Třeba na naší straně „CS“ a na polské straně „P“. Ale na hranicích s Německem je to „D“, na straně s Rakouskem je to „A“, na straně s Slovenskem je to „S“. Horní ploška kamene je přitěsána do roviny a uprostřed je vytesán křížek. Je to přesný bod průběhu státní hranice. Protože jsem i nějaký čas pracoval na tzv. Údržbě státní hranice, tak vím, že z každého kamene musí být vidět na sousední kámen na každou stranu. Navíc na význačných lomových kamenech se dával kámen větší. Jsou ale i místa kde kámen nešlo v žádném případě osadit, a tak se přibetonoval jen odsek nutný kousek kamene s křížkem. Dokonce se někde jen vysekal křížek do skály. Těchto míst je ale málo. Každý kámen je zaměřen několikánásobně. Má trojí souřadnice, a to jak goniometrické, tak také zeměpisné a navíc i výškopisné. Dokumentace ke každému kameni byla vždy vypracována několikánásobně a předána uživateli – to jest sousedícím státům. Naše hranice – veskeré – prováděly jejich označení hraničními kameny, a jejich zaměření, naše zeměměřičské vojenské organizace. Sousední státy (všechny) za tuto práci – službu – našemu státu platily (a dobře).

Protože se státy v Evropě v průběhu dějin neustále mění, tak se měnili i naši sousedé. Uvedu jen příklad z vnitrozemské hranice – naše severní hranice po válce mezi Rakouskem a Pruskem v roce 1866 změnila na hranici státní mezi Rakouskem a Pruskem. Ta se pak změnila na hranici mezi Rakouskem a Německem. Po vzniku Československa v roce 1918 to již byla státní hranice mezi Československem a Německem. Po roce 1938 to již byla opět vnitrozemská hranice uvnitř Velkoněmecké říše.

Ta ale nevydržela dlouho (ta Říše) a opět tu byla hranice obnovena v roce 1945, jako hranice státní. Tentokrát již na státní hranici mezi Československem a Polskem. Ta byla posléze potvrzena jako hranice mezi Českem a Polskem.

Ani si to neuvědomujeme, že naše hranice změnila během sta let již čtyřikrát své pány...

Ludvík Vrána

Mapa první Československé republiky, na níž je dobře patrné, kam až tehdy sahala východní hranice Německa, našeho severního souseda

Zápis z 10. zasedání Zastupitelstva obce Malá Morava, konaného dne 8. 9. 2016 v sále kulturního domu na Malé Moravě

Poznámka: Tento zveřejněný Zápis je upraven (jsou zveřejněny pouze iniciály jmen a příjmení osob, které nesouhlasí s uveřejněním) z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů v platném znění. Jména osob jsou zde uvedena s jejich souhlasem. Do úplné verze Zápisu mohou v případě potřeby na obecním úřadě kdykoli nahlédnout občané obce od 18 let věku s trvalým pobytem na území obce, fyzické osoby - vlastníci nemovitostí (staveb, bytů, pozemků) na území obce a cizí státní příslušníci, kteří mají trvalý pobyt na území obce. Jiné fyzické osoby a osoby právnické mají možnost získat informace z jednání zastupitelstva obce na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Přítomní členové zastupitelstva obce: Hulín Josef (1), Köhler Walter (2) od 16:20 hod., Marinov Antonín (4), Morong Pavel (5), Morong Štěpán (6), Svoboda Karel (7), Temňák Josef (8), Tóth Martin (9).

Nepřítomní členové zastupitelstva obce: Kouřil Jan (3) - omluven.

Přítomní občané: Bobalíková Vlasta, Švédová Gabriela, Majznerová Veronika, Šikulová Marie, Mikulíčová Jana, Kouřilová Irena, Ščambura Maxmilián, Voženílek Tomáš, Mlčúchová Vlasta, Straka Jaromír, Bina Josef.

Hlasování zastupitelů: (+) pro, (-) proti, (o) zdržel se hlasování, (x) nepřítomen.

Jednání zastupitelstva zahájil starosta obce Antonín Marinov v 16.00 hodin. Konstatoval, že je přítomno sedm zastupitelů, Jan Kouřil byl řádně omluven, a tudíž je zastupitelstvo usnášení schopné. Starosta dále navrhl, aby se dnešní jednání řídilo tímto programem:

Program jednání:

1. Schválení programu jednání.
2. Určení zapisovatele z jednání.
3. Určení ověřovatelů z jednání.
4. Kontrola plnění usnesení z minulého zasedání a zpráva o činnosti obecního úřadu.
5. Provedené rozpočtové opatření starosty.
6. Rozpočtové změny č. 2/2016.
7. Výsledek hospodaření obce za leden až srpen 2016.
8. Meziroční závěrka obce za leden až červen 2016.
9. Žádost o pacht pozemku Podlesí.
10. Žádost o pacht pozemku Vojtiškov.
11. Žádost o prodej pozemku Vlaské.
12. Prodej pozemků Podlesí I.
13. Prodej pozemků Podlesí II.
14. Směna pozemků Zlatý Potok.
15. Aktualizace žádosti o směnu pozemků s pozemkovým úřadem.
16. Energie pod kontrolou.
17. Souhlas se stavbou elektrické přípojky Zlatý Potok.
18. Souhlas se stavbou vrtané studny Vysoká.
19. Souhlas se stavbami Sklené.
20. Smlouva o věcném břemení.
21. Žádost paní Šikulové.
22. Diskuse.
23. Závěr jednání.

1. Schválení programu

2016/10/01: ZO schvaluje program jednání.

Hlasování: 7:0:0 (schváleno)

2. Jmenování zapisovatele z jednání

Starosta jmenoval zapisovatelem z jednání pana Karla Svobodu.

3. Jmenování ověřovatelů zápisu

Starosta obce jmenoval ověřovatelem zápisu pana Josefa Hulína a pana Martina Tótha.

4. Kontrola plnění usnesení z minulého zasedání

Starosta seznámil přítomné s plněním usnesení z minulého zasedání, se zprávou o činnosti obecního úřadu.

ZO bere na vědomí zprávu o plnění usnesení.

5. Provedená rozpočtová opatření starosty

Starosta obce seznámil zastupitele s opatřeními č. 13, 14, 15, 16, 17 a 18/2016, kterými starosta schválil a provedl rozpočtová opatření č. 100004-100009/2016 v jeho působnosti. Kompletní znění opatření je přílohou č. 1 tohoto zápisu. Dále informoval o ostatních opatřeních č. 10, 11 a 12/2016 provedených v jeho působnosti. Do diskuse se nikdo nepřihlásil.

ZO bere na vědomí provedená opatření.

6. Rozpočtové opatření č. 200002/2016

Zastupitelstvo obce projednalo rozpočtové změny č. 200002/2016, včetně důvodové zprávy. Rozpočet byl navýšen v příjmech i výdajích o 170.000,- Kč podle jednotlivých kapitol. Kompletní znění rozpočtových změn je v příloze č. 2 tohoto zápisu. Do diskuse se nikdo nepřihlásil.

2016/10/02: ZO schvaluje rozpočtové opatření č. 200002/2016.

Hlasování: 7:0:0 (schváleno)

7. Výsledek hospodaření obce za období leden až srpen 2016.

Starosta Antonín Marinov seznámil přítomné s výsledkem hospodaření obce v uvedeném období. Do diskuse se nikdo nepřihlásil.

ZO bere na vědomí zprávu o výsledku hospodaření obce v období leden až srpen 2016.

8. Meziroční závěrka obce za leden až červen 2016

Starosta Antonín Marinov seznámil přítomné s meziroční účetní závěrkou podle vyhlášky č. 220/2013 Sb. Do diskuse se nikdo nepřihlásil.

ZO bere na vědomí zprávu o meziroční účetní závěrce obce za období leden až červen 2016.

9. Žádost o pacht pozemků Podlesí

Starosta seznámil přítomné se žádostí pana M. P. o pronájem pozemku p. č. 174 o výměře 496 m² v k. ú. Podlesí-město. Důvodem jeho žádosti je zlepšení přístupu k jeho nemovitostem. V minulosti zastupitelstvo obce schválilo prodej tohoto pozemku panu K., který zde chtěl vybudovat ČOV k plánovanému domu pro seniory v Podlesí. K uzavření smlouvy nedošlo z důvodu na straně pana K. Dále bylo zjištěno, že pan K. už zde nic nehodlá stavět a dům k rekonstrukci podává.

Na jednání se v 16:20 hod. dostavil pan Köhler.

Návrhem usnesení je revokovat usnesení o prodeji nemovitosti panu K. a schválit záměr pronájmu pozemků předem známému zájemci M. P. Proběhla všeobecná diskuse. Starosta nechal o návrzích hlasovat.

2016/10/03: ZO revokuje usnesení č. 2014/17/19 ze dne 5. 6. 2014 o prodeji pozemku p. č. 174 trvalý travní porost o výměře 496 m² v k. ú. Podlesí-město, panu K.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

2016/10/04: ZO schvaluje záměr pachtu pozemku p. č. 174 trvalý travní porost o výměře 496 m² v k. ú. Podlesí-město, a to předem známému zájemci panu M. P.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

10. Žádost o pacht pozemků Vojtiškov

Starosta seznámil přítomné se žádostí manželů V. o pronájem části pozemku p. č. 1869/2 v k. ú. Vojtiškov, v místní části Vlaské. Důvodem jeho žádosti je užívání k rekreačním účelům a přístup k jejich nemovitostem. Žadatelé tuto část pozemku již dlouho užívají, jsou zde vysazeny vzrostlé stromy, neslouží jako veřejná komunikace a navazuje na nemovitosti v jejich vlastnictví. Po diskusi bylo navrženo schválit záměr pachtu pozemku, ovšem jen té části, která není užívána jako veřejná komunikace, předem známým zájemcům

manželům V. Starosta nechal o tomto návrhu hlasovat.

2016/10/05: ZO schvaluje záměr pachtu části pozemku p. č. 1869/2 ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře cca 338 m² v k. ú. Vojtěškov, a to předem známým zájemcům Ing. P. V. a Mgr. S. V.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

11. Žádost o prodej pozemků Vlaské

Starosta obce seznámil přítomné s žádostí JUDr. J. B. o odkup pozemku p. č. 440/2 o výměře 736 m² a p. č. 400 o výměře 5 750 m² v k. ú. Vlaské. Důvodem jeho žádosti je zúšlechťení a zamezení nerušenému užívání jeho rekreačního objektu. Proběhla všeobecná diskuse, kde starosta informoval o rekonstrukci komunikace III. třídy od Hanušovic až k hranici s Olomouckým krajem. Části požadovaných pozemků je již zastavěna touto komunikací a dalších částí se rekonstrukce také bude týkat. Tyto pozemky jsou rovněž vedeny jako územní rezerva pro možnou akumulaci povrchových vod. Nájem či pacht pozemků, které nebudou dotčeny stavbou silnice, je možné v případě zájmu JUDr. B. realizovat. Starosta nechal hlasovat o návrhu neprodávat pozemky.

2016/10/06: ZO neschvaluje záměr prodeje pozemků p. č. 440/2 o výměře 736 m² a p. č. 400 o výměře 5 750 m² v k. ú. Vlaské.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

12. Prodej Pozemků Podlesí I.

Prvotním žadatelem o pozemky p. č. st. 224 a p. č. 2265 v k. ú. Podlesí-město byl pan L. H., který zde chtěl stavět dům. V současné době tyto pozemky nikdo neužívá. Schválený záměr prodeje nemovitostí byl řádně zveřejněn. Na záměr reagovali také manželé Z. a L. T., rovněž se žádosti o odkup těchto pozemků. Znaleckým posudkem byla vyčíslena cena obvyklá za pozemky ve výši 111.500,- Kč, tj. cca 224,34 Kč/m², po zaokrouhlení 224,- Kč/m². Z důvodu, že cena podle obecních pravidel je nižší, než cena podle posudku, byla stanovena prodejní cena ve výši cca 224,- Kč/m².

P. č. st. 224 o výměře 173 m² × 224,- Kč = 38.752,- Kč

P. č. 2265 o výměře 327 m² × 224,- Kč = 72.576,- Kč

Celkem prodejní cena = 111.328,- Kč

Jelikož o odkup pozemků požádali dva zájemci, aniž by jeden z nich měl přednostní, užívací či jiné právo na tyto pozemky, starosta navrhl realizovat prodej obálkovou metodou. Vyzve oba žadatele, aby v zalepených obálkách nabídli své kupní ceny, ovšem minimálně ve výši 111.328,- Kč. Obálky budou rozlepeny na příštím jednání zastupitelstva v prosinci 2016. Žadateli s nejvyšší nabídkou budou pozemky prodány. Proběhla všeobecná diskuse.

2016/10/07: ZO schvaluje realizaci prodeje pozemků p. č. st. 224 a p. č. 2265 v k. ú. Podlesí-město obálkovou metodou, tj. nejvyšší nabídce. Rozlepení obálek proběhne na příštím zasedání zastupitelstva obce, kde se rozhodne mezi zájemci panem H. a manželi T.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

13. Prodej pozemků Podlesí II.

Žadatelem o pozemek p. č. 2165 o výměře 299 m² je pan J. B. Historicky tento pozemek využívá jako součást své zahrady, pravidelně se o něj stará. Schválený záměr prodeje nemovitostí byl řádně zveřejněn. Na záměr nikdo jiný nereagoval. Cena podle pravidel obce 50,- Kč/m². Cena obvyklá podle posudku 14.900,- Kč, cca. 49,76 Kč/m². Z důvodu, že cena dle obecních pravidel je vyšší než cena podle posudku, byla stanovena prodejní cena ve výši 50,- Kč/m².

P. č. 2165 ostatní plocha o výměře 299 m² × 50,- Kč = 14.950,- Kč

Žadatel o převod pozemku uhradí všechny náklady spojené s realizací převodu, zejména náklady na vypracování znaleckého posudku, náklady na daň z převodu nemovitostí, náklady na výpis z KN, náklady na uzavření smlouvy a správní poplatek za vklad do katastru nemovitostí. Tyto náklady se připočítávají ke kupní ceně.

2016/10/08: ZO schvaluje prodej pozemku p. č. 2165 o výměře 299 m² v k. ú. Podlesí-město panu J. B. za cenu 14.950,- Kč + náklady na sepsání kupní smlouvy + náklady na vklad práva do KN + náklady na ocenění pozemku + náklady na výpis z KN. Poplatníkem daně z nabytí nemovitostí bude kupující.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

14. Směna pozemků Zlatý Potok

Starosta obce informoval o situaci okolo směny pozemků v k. ú. Zlatý Potok. Pan M. požadoval pozemek – cestu – kolem jeho domu,

obec předběžně souhlasila, ovšem za podmínky, že žadatel vybuduje novou přístupovou komunikaci a následně ji smění s obcí. Obec vyjádřila svůj předběžný souhlas se směnou na zastupitelstvu dne 12. 6. 2013. Po obhlídce v terénu bylo zjištěno, že nová komunikace je již vybudovaná, má šterkový povrch a leží na pozemcích pana M. Záměr směny pozemků byl řádně zveřejněn. Nikdo na něj nereagoval.

Ocenění pozemků ve vlastnictví p. M.:

p. č. 368/5 ostatní plocha 148 m² = 9.625,92 Kč

p. č. 376/6 TTP o výměře 42 m² = 2.731,68 Kč

p. č. 376/4 TTP o výměře 371 m² = 24.129,84 Kč

Celkem: 36.487,44 Kč

Ocenění pozemků ve vlastnictví obce:

p. č. 545/7 ostatní plocha o výměře 523 m² = 34.015,92 Kč

Celkem: 34.015,92 Kč

Rozdílná cena pro směnu je 2.471,52,- Kč ve prospěch obce, Žadatel uhradí obci náklady na geometrické rozdělení + náklady spojené s uzavřením smlouvy + návrh na vklad + náklady na ocenění pozemků. Starosta otevřel diskusi, do níž se nikdo nepřihlásil.

2016/10/09: ZO schvaluje směnu pozemku ve vlastnictví obce Malá Morava, a to nově vzniklého pozemku p. č. 545/4, ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 523 m² v k. ú. Zlatý Potok (vzniklý na základě GP oddělením z pozemku p. č. 545/4, ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 523 m²) za pozemky ve vlastnictví pana M. M. p. č. 376/4 – TTP o výměře 371 m², p. č. 368/5 – ostatní plocha o výměře 148 m² a p. č. 376/6 – TTP o výměře 42 m² v k. ú. Zlatý Potok. Žadatel uhradí náklady na geometrické rozdělení pozemku, náklady na ocenění pozemků, náklady na sepsání směnné smlouvy a návrh na vklad nemovitostí.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

15. Aktualizace žádosti o směnu pozemků se Státním pozemkovým úřadem

Obec Malá Morava usiluje již od roku 2001 o směnu pozemků v k. ú. Vysoká u Malé Moravy za účelem vybudování památníku Franze Schuberta, tj. naučné stezky, obnovení původního domu otce Franze Schuberta, správcovského domu, vybudování základního hygienického, technického zařízení a propojení areálu s další kulturní památkou v katastrálním území Vysoké Žibřidovice - Sochou Krista na Hoře Olivetské. Zamýšlená směna pozemků nebyla tehdejší Pozemkovým fondem ČR realizovaná. V průběhu let došlo ke změně metodických pokynů Státního pozemkového úřadu a také k přečíslování některých požadovaných pozemků v Katastru nemovitostí. Proto Státní pozemkový úřad požaduje zaslat novou žádost o realizaci směny nemovitostí s aktualizovanými přílohami podle současného stavu Katastru nemovitostí. Seznam požadovaných parcel je uveden v příloze č. 3 tohoto zápisu (výměra celkem cca 16 389 m²). Obec navrhla nabídnout ke směně část pozemku p. č. 214/1 v k. ú. Sklené u Malé Moravy v požadované výměře (celková výměra pozemku je 26 252 m²). Náhradou nabízený pozemek musí mít minimálně 1,3 násobek výměry pozemků požadovaných. Do diskuse se nikdo nepřihlásil.

2016/10/10: ZO schvaluje záměr směny pozemků a podání žádosti o realizaci směny nemovitostí uvedených v příloze č. 3 tohoto zápisu za část pozemku p. č. 214/1 v k. ú. Sklené u Malé Moravy mezi Státním pozemkovým úřadem a Obcí Malá Morava.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

16. Energie pod kontrolou

Starosta seznámil přítomné se zaslaným „odstoupení od smlouvy“ společnosti EPK, která obci spravuje veřejné osvětlení. Právní zástupkyně v této věci Mgr. Svojanovská ve svém právním rozboru označila toto odstoupení za neplatné a navrhla ukončit smlouvu se společností EPK dohodou obou stran. Vyjádření k „odstoupení od smlouvy“ bylo zasláno EPK dne 3. 8. 2016. EPK nijak nereagovalo.

1. Společnost EPP nijak nereagovala na sdělení k jejich odstoupení od smlouvy – elektřinu ovšem k 22. 8. 2016 stále dodává.

2. Společnost EPP ovšem neprovádí žádné opravy veřejného osvětlení.

Dne 27. 6. 2016 byla oznámena porucha na veřejném osvětlení – v současné době nesvítí 3 světla – byla odvezena k opravě.

Dne 17. 7. 2016 byla oznámena porucha na veřejném osvětlení – zde oprava ani nezačala.

Dne 16. 8. 2016 byla oznámena porucha na veřejném osvětlení – zde oprava také ani nezačala.

Mgr. Svojanovská navrhuje tyto alternativy řešení:

1. Vyzvat EPK je k plnění dle smlouvy, tzn. v případě poruchy z 27. 06. 2016 – dodání opravených světel, v případě dalších dvou k provedení opravy, a stanovit jim dodatečnou přiměřenou lhůtu k provedení opravy s tím, že pokud nesplní, pak obec odstoupí od smlouvy a následně od smlouvy odstoupit.

2. Jako varianta by mohlo připadat v úvahu použít sdělení EPK, které nazvali jako odstoupení od smlouvy s tím, že smlouvu neplní a dle jejich sdělení ani nehodlají a tedy, že obec odstoupí od smlouvy. S ohledem na stav věci Mgr. Svojanovská nečeká, že by postup soudně sporovali. Varianta ad 1) je právně korektnější.

Proti zbývajícím platbám navrhuje započíst náklady na opravu světel, pokud obci odvezená světla nevrátí. Obává se, že obec bude muset pořídit světla nová. Ve zbývajících částech obecních nákladů by bylo nutné vymáhat náhradu škody, pokud by to však s ohledem na stav EPK bylo vůbec efektivní. Jinými slovy navrhuje jim již nic neplatit a smlouvu ukončit.

2016/10/11: ZO souhlasí s výzvou společnosti EPK k odstranění závad na osvětlení nejpozději do 16. 9. 2016 v případě, že nebudou závady do uvedeného data odstraněny ZO schvaluje odstoupení od smlouvy k 26. 9. 2016 z důvodu neplnění smlouvy ze strany EPK. V případě odstoupení od smlouvy ZO pověřuje starostu obce zajištěním dodávek elektriny do veřejného osvětlení na dobu určitou do konce roku 2016.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

17. Souhlas se stavbou elektrické přípojky Zlatý Potok

Starosta informoval přítomné o žádosti společnosti EMONTAS, s. r. o., o vydání souhlasu se stavbou „Zlatý Potok – p. č. 26 Krejsa, přípojka NNv“. Jedná se o nadzemní přípojku nízkého napětí ke staveništi pana Krejsy ve Zlatém Potoku. Do diskuse se nikdo nepřihlásil.

2016/10/12: ZO souhlasí se stavbou „Zlatý Potok – p. č. 26 Krejsa, přípojka NNv“.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

18. Souhlas se stavbou vrtané studny Vysoká

Starosta informoval přítomné o žádosti společnosti AZ STUDNY Šternberk o vydání souhlasu se stavbou vrtané stavby na pozemku p. č. st. 40/2 a p. č. 193/3 v k. ú. Vysoká u Malé Moravy. Stavebníky jsou manželé H. Studna bude sloužit k zásobování jejich rekreačního objektu. Do diskuse se nikdo nepřihlásil.

2016/10/13: ZO souhlasí se stavbou vrtané stavby na pozemku p. č. st. 40/2 a p. č. 193/3 v k. ú. Vysoká u Malé Moravy.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

19. Souhlas se stavbami Sklené

Starosta seznámil přítomné s žádostí Ing. V. P. o vyjádření ke stavbě 2 domů určených k rekreaci na pozemcích 6/2 a 6/3 v k. ú. Malá Morava. Součástí staveb budou vodovodní přípojky užitné vody z retenčních nádrží, dešťová kanalizace, jímky na splaškové vody, elektropřípojky a zpevněné plochy. Do diskuse se nikdo nepřihlásil.

2016/10/14: ZO souhlasí se stavbou 2 domů na pozemcích p. č. 6/2 a 6/3 v k. ú. Malá Morava.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

20. Smlouva o věcném břemeni

Zástupce společnosti ČEZ Distribuce, společnost Emontas, Olomouc, požádala obec o uzavření smlouvy o věcném břemeni na pozemcích p. č. 626/1, 523/1 a 529/5 v k. ú. Vysoká u Malé Moravy v rámci stavby stavby NN, Vysoká – p. č. 523/17, 16, 18, 10, Vagner, nové NNk“ za účelem připojení nového odběrného místa. Cena 5.000,- Kč + DPH. Stavba již byla realizována. Smlouva o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene byla projednána a schválena zastupitelstvem obce 11. 6. 2015.

2016/10/15: ZO schvaluje uzavření smlouvy o věcném břemeni (o zřízení služebnosti) na pozemcích p. č. 626/1, 523/1 a 529/5 v k. ú. Vysoká u Malé Moravy v rámci stavby stavby NN, Vysoká – p. č. 523/17, 16, 18, 10, Vagner, nové NNk“, se společností ČEZ Distribuce.

Hlasování: 8:0:0 (schváleno)

21 Žádost paní Šikulové

Dne 21. 6. 2016 bylo paní Šikulové zasláno sdělení, že obec nenese odpovědnost za úraz, který se jí stal 24. ledna 2016 na místní komunikaci, kdy upadla a zlomila si ruku. Paní Šikulová s tímto rozhodnutím nesouhlasí a žádá opětovné projednání v zastupitelstvu obce

z těchto důvodů:

1) Úraz se stal.

2) Zastupitelstvo jí nesdělilo důvod zamítnutí, nikdo s ní nekomunikoval.

Starosta k tomuto bodu žádosti sdělil přítomným, ale i přítomné paní Šikulové, že byla o tomto rozhodnutí informována písemně dne 21. 6. 2016. Obdobnou informaci obdržela i od České pojišťovny, u které je obec pojištěna.

3) Žádá o zaslání právního rozboru Mgr. Klusáka a jako daňový poplatník obce, žádá o sdělení, kolik stál tento právní rozbor.

Starosta sdělil přítomné paní Šikulové, že ji rozbor Mgr. Klusáka zaslal. Za tuto informaci k dnešnímu dni nepožadoval Mgr. Klusák žádnou úplatu.

4) Paní Šikulová informuje, že pojistnou událost oznámila dne 26. 5. 2016 obci a teprve poté dne 5. 6. 2016 v 19:09 hodin tuto pojistnou událost nahlásila pojišťovně. To pro případ, že měli zastupitelé pochybnosti o tom, že nejprve informovala pojišťovnu, aniž by se zastupitelé přesvědčili, jaká je skutečnost.

Starosta informoval přítomné, že z dostupných dokladů, které mají i zastupitelé k dispozici, vyplývá opak.

5) Údajně na zasedání zastupitelstva padl argument, že pokud by se obec přihlásila k této pojistné události, že by potom každý chtěl uplatňovat své požadavky po obci.

Starosta sdělil přítomným, že i kdyby argument, který popisuje paní Šikulová, ve všeobecné diskusi na jednání zastupitelstva skutečně padl, je opravdu velmi lichý a nesprávný a nemůže vést k přijetí řádného usnesení. Starosta trvá na tom, že v případě, kdy obec poruší své povinnosti vyplývající ze zákona a způsobí někomu jinému škodu, musí se k tomuto jednoznačně postavit čelem a musí způsobenou škodu uhradit, bez podmínek a bez výběru komu škodu uhradit a komu ne. Z těchto důvodů je také obec pro tyto účely pojištěna. V tomto případě se ovšem tak nestalo, jak vyplývá z názoru právníka a také ze sdělení České pojišťovny, že obec neporušila žádné své povinnosti.

6) Žádá o znovuposouzení případu.

7) Žádá o posouzení provádění posypu v zimních měsících.

Starosta sdělil přítomným i paní Šikulové, že zimní údržba místních komunikací se provádí na základě schváleného Nařízení o provádění zimní údržby a to pouze plazením, posyp komunikací se u nás v obci doposud neprovádí. Nad rámec zimní údržby a při silné námraze se provádí pouze posyp nejvíce exponovaných míst. Inertní posyp by byl určitě pro obyvatele usnadněním pro pohyb v zimních měsících, ovšem v současné době tomu brání absence posypové techniky a absence místa pro uskladnění posypového materiálu. Tento materiál musí být suchý. Tato činnost by si pravděpodobně vyžádala i vytvoření dalšího pracovního místa. To by všechno znamenalo velmi vysoké finanční náklady. Ovšem tato údržba by byla opravdu z kvalitním životem v zimních měsících a přínosem pro občany. Starosta trdil, že do budoucna s posypem přesto počítá.

8) Konstatuje, že je škoda, že zastupitelé nerozhodují podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a nechají se ovlivnit být jen větou, že by pak všichni občané požadovali odškodnění.

9) Žádá o přečtení její žádosti na zasedání zastupitelstva.

Starosta odmítá číst celou tuto žádost na jednání zastupitelstva, ale navrhuje možnost, aby si zájemci z řad účastníků jednání na místě vyzvedli přichystané kopie žádosti a přečetli si je sami.

Do diskuse k tomuto bodu se přihlásila paní Šikulová s tvrzením, že není pravda, že událost nahlásila dříve pojišťovně než obci, v uvedený datum pouze kontaktovala pobočku pojišťovny v Hanušovicích se žádostí o radu, jak postupovat. Dále chce, aby se zastupitelé zamysleli nad posypem komunikace na Malé Moravě, zejména vzhledem ke starším občanům obce. Pan Bina se ptá, zda má paní představu, kolik by tato údržba v celé obci stála peněz? On by také požadoval posyp před svým domem a nejen na Malé Moravě. Starosta odpověděl, že do budoucna s posypem komunikací počítá. Hledá vhodný pozemek pro vybudování areálu pro uskladnění materiálu a techniky.

ZO bere na vědomí žádost paní Šikulové.

22. Diskuse

Starosta obce navrhl zastupitelům, aby zvážili možnost požadovat vratnou kauci při uzavírání nových nájemních smluv na byty. Tato kauce by mohla být obcí použita k úhradě nákladů za škody v nájemních bytech. Také by měla odradit sociálně nepřízpusobivé občany od podávání žádostí na byty a následným obtížným řešením problémů. Proběhla všeobecná diskuse o výši a dopadech kauce.

2016/10/16: ZO schvaluje peněžitou jistotu – vratnou

kauci ve výši 3 měsíčních nájmů při uzavírání nájemních smluv s novými nájemníky.*Hlasování: 8:0:0 (schváleno)*

Paní Švédová a paní Majznerová si stěžují na nepořádek v domě, kde bydlí. Tvrdí, že dům a okolí je znečišťován manželi Š. a jejich rodinnými příslušníky. Špatné jsou také sousedské vztahy, kdy údajně dochází i k fyzickému napadání. Žádají o sjednání nápravy. Starosta informoval, že o celé situaci ví, s paní Švédovou je již v kontaktu a navrhuje řešení, které spočívá zejména v zajištění dostatečných důkazů, že tyto problémy opravdu dělá opravdu rodina Š., a hlavně zajištění svědků, kteří jejich jednání dosvědčí. Pan Temňák navrhuje ukončení nájemní smlouvy rodině Š. Starosta informuje, že tento problém za úřad řeší paní Zahradníčková. V případě, že nedojde k nápravě, navrhuje projednání na prosincovém jednání zastupitelstva, kde se o nájemním vztahu s rodinou Š. rozhodne. Pan Voženílek se ptá, zda má obec vydaný domovní řád. Jejich jednání by mohlo být chápáno jako jeho porušení.

Mgr. Straka požaduje opravu historického křížku ve Vysoké. Starosta odpověděl, že je zadán ke zpracování restaurátorský záměr na tuto historickou památku. Zároveň dojde k pokácení starých dřevin a vysazení lip u této památky. Dále Mgr. Straka požaduje opravu silnice Vlaské - Vysoká a pomoc při zajištění této opravy. Starosta informoval, že většina krajských cest v naší obci je ve velmi špatném

stavu, bude se snažit o tomto stavu kraj informovat a požadovat provedení oprav. Jen pro informaci uvádí, že se na nejbližší období připravuje celková rekonstrukce silnice od železničního mostu u kamenolomu až po hranice okresu.

Pan Tóth požaduje zbourání kůlny paní K. ve Vojtíškově. Tato kůlna je údajně na jím pronajatém pozemku a hyzdí okolí.

Paní Mikuličová informuje o stavu bytu ve Vojtíškově.

23. Závěr jednání

Starosta obce Antonín Marinov všem přítomným za účast na zasedání obce a v 17:45 hodin jednání zastupitelstva obce ukončil.

Zápis byl vyhotoven dne 15. 9. 2016

Ověřovatelé zápisu: Martin Tóth, Josef Hulín

Zapsal: Karel Svoboda

Starosta obce: Antonín Marinov

Přílohy zápisu:

1. Opatření starosty

2. Rozpočtové změny č. 200002/2016

3. Seznam pozemků

(Všechny přílohy jsou k nahlédnutí na obecním úřadě nebo na webových stránkách obce.)

**MIKULÁŠSKÁ
ZABAVA**

Pořádá Obec Malá Morava ve spolupráci se Sokolem Malá Morava

**26. LISTOPADU 2016
OD 19.30 hodin
v kulturním domě
na Malé Moravě**

K tanci a poslechu hraje
PROTEKTOR
Bohatá tombola,
zvěřinový guláš ...
Vstupné 50Kč

**Oříškové košíčky
s překvapením**

Suroviny: Těsto - 350 g hladké mouky, 150 g hery, 60 g moučkového cukru, 1 vanilkový cukr, citrónová kůra z 1 citrónu, 3 žloutky. Náplň - 200 g hery, 4 žloutky, 100 g moučkového cukru, 1 vanilkový cukr, 4 vyšlehané bílky, 120 g lískových ořechů (mletých), 40 g piškotů (mletých), 20 g hrubé mouky. **Překvapení:** Možno použít nutellu, rozdrčené lentilky, čokoládu, kandované ovoce aj.

Smícháme všechny suroviny a vypracujeme těsto. Necháme nejlépe přes noc uležet v chladu. Poté těsto plníme do formiček. Připravíme si krém. Vyšleháme heru, vanilkový cukr a moučkový cukr. Přidáme žloutky, poté smíchané ořechy s piškoty a hrubou moukou a nakonec přidáme vyšlehaný sníh. Na spodek těstem vyplněných formiček uložíme naše „překvapení“ (postačí menší množství, aby se ještě vlezl krém), dále naplníme oříškovým krémem (plníme malou lžičkou). Když máme košíčky připravené, vložíme je do vyhřáté trouby na + 12-15 minut na 180 stupňů. Košíčky vyklopíme z formiček a vychladlé poléváme čokoládou na vaření. Na závěr dozdobíme.

**Zeleninový
tatarák**

Ingredience: 2 pol. lžíce nastrouhané mrkve, 2 pol. lžíce strouhaného celéru, 4 stroužky česneku utřít, 4 pol. lžíce mletých vlašských ořechů, 4 pol. lžíce strouhaného sýra cihly, 1 cibule nakrájená nadrobno. Na dochucení: trochu oleje, worchestru, sojové omáčky, sladké papriky, pálivé papriky, kečupu, soli.

Všechny ingredience zamícháme a dochutíme. Mažeme na topinky, které upečeme na oleji.

OLŠOVÁČEK[©]

PŘÍLOHA PRO DĚTI

*Milé děti,
v dnešním Olšováčku se budeme zabývat hodným sluhou a zlým panem. Víte o kom je řeč? Ano, o ohni. Pomáhá nám, ale také někdy škodí. První lidé získávali oheň z bleskem zapálených stromů a ten pak udržovali a střežili, aby nevyhasl. Pokud někdo oheň neuhlídal, byl z kmene vyloučen. My si ale o ohni a hoření řekneme více.*

Tři fáze hoření dřeva

Dřevo nehoří stále stejně. Je důležité to vědět a využívat při topení, protože podle toho, ve které fázi se proces hoření nachází, musíte regulovat množství přiváděného čerstvého vzduchu do topeniště a odtok spalin do komína. Pokud to děláte živelně, buď neproměníte veškerou energii ve dřevě na teplo (a zůstane vám zbytečně mnoho odpadu a ještě přitom znehodnotíte kamna nebo kotel, kouřovody a komín), nebo vám značná část tepla unikne komínem ven.

1. fáze

Dřevo se zapaluje, praská, tvoří se v něm trhliny a voda v něm obsažená vře a odpařuje se.

V této fázi oheň vyžaduje maximální přísun čerstvého vzduchu. Plamen ohně je tmavě žlutý. Díky rostoucí teplotě zbytková voda ve dřevě vyvře do topeniště a v spalinách se dostane do komína. Při správném topení musíte dosáhnout, aby se ohnisko i stěny komína dostatečně nahřály a aby teplota spalin v komíně přesáhla 60 °C - to zabezpečí naplnu otevřenou komínovou klapkou na začátku topení. Při nižší teplotě spalin by spaliny v komíně kondenzovaly, komín by „netahal“ a na jeho stěny by se usazoval nebezpečný černý dehet.

2. fáze

Rozklad dřeva - zplynování.

Již od teploty 150 °C se ze dřeva začínají uvolňovat těkavé hořlaviny. Čím je teplota topeniště vyšší, tím více hořlavých plynů se z něj uvolní a tím je vyšší i účinnost spa-

lování. Těkavé hořlaviny tvoří 80 až 85 % hořlaviny dřevní hmoty a spolu s přiváděným vzduchem hoří svítivým plamenem nad tuhou složkou dřeva. Vaším cílem je dosáhnout, aby všechny uvolněné těkavé hořlaviny dokonale shořely. Optimální teplota pro rozklad dřeva začíná od 280 °C.

Při nižší teplotě hoření vznikají látky, které jsou zdraví velmi škodlivé a poškozují korozí vnitřek kamen nebo kotle. Při teplotě nad 700 °C se ze dřeva uvolňuje a hoří dřevoplyn (směs kyslíčnicku uhelnatého a vodíku s vysokou výhřevností).

Pokud je v krbové vložce nebo kotli sekundární přívod vzduchu a dá se samostatně ovládat, můžete v této fázi zcela uzavřít přívod vzduchu pod rošt (primární přívod vzduchu).

Sekundární přívod vzduchu ale musí zůstat plně otevřený, jinak dřevo dostatečně neprohoří a nevyužije se celá jeho energie. Dehet, ale i začerněný šamot v topeništi nebo začerněné sklo, jsou jen důkazem nekvalitního a málo účinného hoření. Jednoduše řečeno, spálíte více dřeva a využijete z něj méně tepla.

3. fáze

Dřevo dohořívá na uhlíky, z nichž sálá teplo bez viditelného plamene.

Dohořívá tuhý zbytek dřeva - dřevo se přemění na hromadu doutnajících uhlíků bez plamenů. Pokud již v topeništi nejsou žádné plameny, tak v této fázi můžete naplnu zavřít všechny přívody vzduchu do topeniště i uzavřít škrtky komínovou klapku.

Pálíte plasty nebo časopisy?

Největší hlouposti, které lidé dělají s recyklovatelným odpadem

Jedním z nejhloupejších nápadů je pálit plastový odpad v domácích kamnech. Tím se totiž dostávají do ovzduší ftaláty, tedy rakovinotvorné látky poškozující játra a ledviny. Ten, kdo odpady doma pálí, ohrožuje nejen sebe, ale do nebezpečí dostává i své okolí. Kromě ohrožení lidského zdraví dochází také k poškozování životního prostředí.

Otrávený vzduch i zahrádka

Obecně platí, že ze všech materiálů právě plasty při „domácím pálení“ vytvářejí nejvíce jedovatých látek. Spalováním plastových fólií a PET lahví se do ovzduší dostávají toxické polyaromatické uhlovodíky. Při spalování polystyrenu zase vzniká jedovatý styren, který je karcinogenní. Jeho vlivem dochází při vysokých hladinách k poškození očí a sliznice, dlouhodobá expozice ovlivňuje nervový systém a je příčinou bolestí hlavy, únavy, slabosti a deprese.

A nejde jen o otrávený vzduch. Škodliviny mohou zůstat v okolí domu. Ovoce a zelenina ze zahrádky se tak rázem mění ze zdravé domácí stravy na rakovinotvorné nebezpečí.

I celobarevně potištěný papír je v tomto ohledu rizikem, hlavně pokud jde o letáky a časopisy. Tiskářské barvy obsahují těžké kovy, které se při spalování uvolňují. Pálit papír je ale hlavně škoda. V rámci hodnocení celého životního cyklu bylo dokázáno, že recyklací papíru se ušetří několikrát více energie v porovnání s jeho spálením. Použit papír při zatápění nevadí, pálit papír ve větším množství je ale nesmyslné.

doma.nova.cz

Víte - nevíte?

Žďárění je způsob získání zemědělské půdy pomocí vypálení lesního porostu nebo křovin. Odtud pochází například i název města, které na podobném místě bylo založeno - Žďár nad Sázavou.

S ohněm se člověk dostal do ruky první obrovská síla, s jejíž pomocí začal měnit tvář země. Oheň je předchůdci moderního člověka využíván snad od doby před přibližně 1,5 miliony let (jednoznačnější důkazy se omezují na statisíce let).

Už desetitisíce let je člověkem využíván i k fire-stick farming a také i ke žďárění - vypalování lesu na zemědělskou půdu. Tak začal člověk vypouštět do vzduchu více oxidu uhličitého. Planeta se po tomto zásahu začala oteplovat.

Od 18. století člověk začal využívat oheň k pohonu strojů, tzv. doba páry.

Kameník Karel a jeho děti

Kdysi dávno žil na Malé Moravě kameník Karel. Měl domek kousek od kostela. Žádáná sláva. I když kamenické řemeslo bylo výnosné, tak náš kameník byl chudobný a dřel bídu s nouzí dohromady. Na vině byla jeho neřest, a to, že se rád podíval na dno lahvičky s něčím ostřejším. Pil alkohol jako duha. Jeho rodina jeho nešvarem hodně trpěla. Chodili všichni nužně oblečení a jídlo jim také občas chybělo.

Kameník mívával kamenické zakázky pořád. Jednak doma na Malé Moravě, ale vlastně všude v okolí. Konkurenci v díle a řemesle neměl žádnou. Pracoval doma na dvoře, případně na místech, kde si jej zavolali na kamenickou práci. Kamene měl dostatek vždycky. Ten se snad rodil na zdejších polích, cestách, v lesích a pastvinách naprosto všude. I tak si kameník uměl kámen, vždy podle potřeby, dobře vybrat. Používal žulu a pískovec. V menší míře vápenec, rul, nebo mramor. To vše se v přírodě na Malé Moravě nejen nacházelo, ale nachází dodnes. Jen vědět kde, a hlavně jak si ten kámen na práci vytěžit a

umět zpracovat. A to je základ kamenického řemesla.

Pracoval na pomnicích na hřbitově a na křížcích v poli, které si objednávali místní sedláci. Také na různých stavbách, když chtěl mít zákazník pořádné kamenné základy. Také obce byly jeho zákazníkem. Pomáhal s prací s kamenem na stavbách obecních, jako byly školy, obecní mosty a mostky na cestách. A také při práci na různých vodotečích do mlýnů a kováren. Těchto prací bylo na Malé Moravě a v okolí snad nejvíce. Také i drobně opravoval, nebo vylepšoval místní kostely a kapličky. Někdo si nechával také provádět dlaždičské práce na dvorech, nebo před domem. Uměl provádět klasickou kamennou klenbu a zdi a kamenné stáje pro dobytek. Tu a tam mu obec zřadávala úpravu místní vozovky přes obec a hlavně do Králík a do Hanušovic. Tyto práce platila vrchnost, ale přidělovala na ni peníze jednotlivým obcím podle potřeby.

Děti a manželka mu musely při jeho práci pomáhat. Třeba při práci na silnici Karel dláždil podklad cesty velkými kameny. Pak vše menšími kameny vyrovnával a nakonec zavezl do roviny drobným šterkem a kamenným prachem. Po opravě cesty se vše muselo udusat ručním pěchem (dusadlem). Kameny rozbíjet na drobný šterk a prach, to prováděly manželka a děti. Kameny na cestu, nebo i jině na práci, si náš Karel dovezl vždy dopředu. Obvyklej odněkud z polí z tzv. „hromádní“. Jsou to dodnes takové hromady kamení, co lidé vybírali pokaždé na podzim z polí. Také si bral kámen na práci z nejbližšího potoka, nebo rovnou z řeky Moravy. Tam byl kámen vždy nejlepší na zpracování. Uměl vždy kámen opravovat. Věděl, jak na něj, jen se na něj kouknul. Když nebyla žádná zakázka, tak si

chystal dopředu hromádky drobného šterku na zimní posyp cest. Za posyp dostával také zaplacenou zvláště dobře.

Na děti a ženu se utrhoval s tím, že pracují málo. Jen se již vždycky viděl v místní nálevně, případně jak dostane za práci i nějakou flašku kořalky, nebo domácího vína. To jeho zákazníci věděli, že si rád přihne, a tak jej šidili na penězích a dorovnávali to vždy nějakou tou domácí kořalkou, nebo domácím vínem.

Jednou se také utrhoval na děti, že pracují málo. Manželka odešla domů připravit něco pro všechny k jídlu. Karel zadal dětem další práci s tím, že nesmí jít domů dříve, než bude práce hotová.

Bylo již skoro tma. Děti se choulily zimou k sobě. Od práce již byly zcela unavené. Ruce měly oteklé od neustálého mlácení kladívky do kamene. Bylo jim doslova zle. Protože pracovaly kousek od hřbitova, tak se na ně díval kamenný anděl, co tam stál na jednom hrobě. Děti se začaly tiše modlit, aby jim někdo od této roboty pomohl.

Vtom se rozjasnilo, anděl obživil a promluvil k nim lidským hlasem. Řekl jim, aby se nebály, že vše v dobré se obrátí. Děti si myslely, že již umírají od hladu a od driny, co na ně jejich lakotný a zlý táta vyžaduje.

Táta si ale opět v místní hospodě dával, jak se říká, „do trumpety“. Vtom se ale něco změnilo. Najednou se mu v hrdle něco zadrželo a již nemohl dále pít. Vzpomněl si na děti a šel se za nimi podívat, jak ještě pracují. Ale ouha. Děti nebylo. Jen tma, vítr, mlha a hlavně zima. Najednou se mlha rozebrala a trochu se rozšířila. Před naším kameníkem Karlem stál veliký anděl. Karel jej hned poznal, byla to jeho největší socha, co na hřbitově vytesal, ale že by žila, tak to nevěděl. Ulekl se a krve by se v něm nedověřel.

Anděl mu silným hlasem připomněl děti, ale i jeho ženu, a také jeho pití. A že za to půjde rovnou do pekla. Karel s trochou chroptění od strachu slíbil, že se hned polepší a hlavně vše hned napraví. Anděl zmizel.

Opět tma, vítr a mlha. Karel si teprve nyní všiml, že děti se choulí v křoví u hřbitovní zdi. Vzal je do náruče (sílu měl našťestí jako lamžezezo v cirkuse) a rychle je odnesl domů. Nebylo to daleko. Tam bylo teploučko. Děti se hned umyly. Dostaly najíst trochu kaše a hrnek teplého mléka. Pak si zalezly do pelišku, co měly na peci na spaní.

Na druhý den byl již od skorého rána náš Karel v pilné práci. Na skleničku se již nepodíval. Peníze si od zákazníků nechával rádne vyplácet. Na placení kořalkou již nebyl zavedený. Začalo se jim také doma lépe dařit. Děti a manželku již netýral těžkou prací. Jen mu pomáhaly, když byla nějaká zakázka větší a zvláště dobře placená. Také si celá rodina již mohla dovolit lepší šaty.

Po čase si již nikdo ani nevzpomněl na chudáky kameníky. Již to byla rodina slušná a hlavně dobře vedená. O tom, co slíbil andělu kameník Karel, se nikdy nikdo nedověděl.

Ale Karel se vždy ohlédl za andělem, když šel náhodně okolo něj na hřbitově.

O Grafitíkovi

Jednou se sešli permoníci na sněmu u Starého Města. Přicházeli jeden po druhém a ukazovali ostatním svoje nejvzácnější poklady ze skalních slojí a jeskyní. Zlatík ukázal zlatěnky ze Zlatých Hor, Stříbrník stříbro ze Stříbrnice a Rudík ukázal železo ze Sobotína a Vernířovic.

Jako poslední přišel na řadu Grafitík z Velkého Vrbna. Přinesl zvláštní nerost, který nikdo neznal. Byl černý, matný, takový měkký. Ostaní permoníci ho mačkali ve svých rukách, rozklepávali kladívečky a třeli mezi prsty. Nelíbil se jim.

Začali se Grafitíkovi posmívat: „Vždyť to nemá žádné zvláštní vlastnosti, je škaředý. Nikdo se s tím nemůže zdobit a ani z něj vykovat pořádnou motyku nebo sekeru. Není vůbec k ničemu!“

Grafitík byl smutný. S pláčem odešel ze sněmu. Slzy se mu kutálely po tvářích a tornička s černým nerostem ho na ramenou tížila. Sedl si na pařez u cesty a smutně přemýšlel o svém neštěstí.

A jak si tak zoufá ani nevidí, že u něj stojí podivná stařenka a povídá: „Grafitíku, zajdi za kovářem a dej mu svůj nerost.“

Permoník si pomyslel, že se jeho poklad na nic nehodí a možná, že jej kovář spálí ve výhni.

Vydal se tedy Grafitík ke kováři a dal mu svůj černý nerost. Kovář chvíli kroutil hlavou. Potom rozpálil výheň, černý nerost dal do železné kádě a postavil na výheň. Všechno v kádi se přepálilo a rozdrobilo na malé kousičky.

Když kád' vychladla, nabral si kovář hmotu a rozetřel ji mezi prsty. Bylo to jemné, až se to mazalo. Kovář byl moudrý a začal touto mazlavou hmotou natírat všechna železná kola na osách, aby se dobře točila.

Jednou zase seděl Grafitík u cesty. Nevěřil svému černému bohatství. Znovu se u něj objevila podivná stařenka. Řekla mu: „Nebud smutný, Grafitíku. Tvůj nerost se jmenuje grafit. Jednou přijdou lidé a roztopí grafit pod velkým tlakem ve velké peci a z tvého grafitu se stane diamant. Lidé s ním budou řezat i ten nejtvrdší kámen a usnadní jim těžkou práci. Nebudou se s ním zdobit, ale přesto bude velmi vzácný.“

Jak stařenka řekla, tak se také stalo. Lidé opravdu z grafitu začali vyrábět umělé diamanty a jako první na světě to byli chytří a pracovití lidé z nedalekého města Šumperka.

Milena Brňáková

Ludvík Vrána

Vážené čtenářky,
v dnešní příloze se budeme věnovat gulášům. A proč? Protože ve Vojtěškově se už poněkoli-
káté konala soutěž Podbělníkovo gulášobraní, která se ujala a oblíbili si ji i přespolní.

Základem guláše je základ

Základem dobrého hovězího guláše je základ. Věta trochu vypůjčená od Egona Erwina Kische však má i tentokrát logiku. Dobrý guláš učiní **dobře udělaný základ** – **osmažená cibule**, na ní orestované maso, to vše pak dušeno ve vlastní šťávě, která se posléze opět zredukuje. A to je základ, do něhož se teprve přidávají přísady, a zalévá se vodou.

Cibuli pokrájíme na drobné kousky a **osmažíme na sádle** do fáze, kdy začíná „šustět“. Cibule nesmí být bleďá, ale ani připálená, takže pilně mícháme a neodcházíme od sporáku.

Na cibuli nasypeme pokrájené maso a za stálého míchání chvíli opékáme, aby se „zatáhlo“.

Teprve pak přidáme sůl, pepř a kmín. Dobře zamícháme, snížíme teplotu, přikryjeme poklicí a necháme dusit. Vlivem soli pustí maso a cibule vlastní šťávu.

Sundáme poklici, zvýšíme teplotu a **za stálého míchání odpaříme gulášový základ na tuk**. Je žádoucí, aby se základ mírně přichytil ke dnu – přichycenou vrstvu stále oddělujeme varečkou. Tím základ dostává žádoucí hnědou barvu.

Historie guláše

Náš výborný guláš má svůj původ v Maďarsku, kde byly jeho hlavními ingrediencemi hovězí maso, cibule a mletá paprika.

Samotný název vznikl od slova „gulya“, znamenající stádo hovězího dobytka. Abych byla úplně přesná, maďarsky „gulyás“ neznamená omáčku, ale hovězí polévku. K nám už ale guláš doputoval jako omáčka, ke které se hodí jak krajíc chleba, tak další nejrůznější přílohy.

ceskenapady.cz

V této fázi je také možno základ **zasypat trochou mouky a vysmažit ji na tuk** – jestliže nehodláme guláš zahušťovat jinak.

Teprve do základu vysmaženého na tuk přidáme případnou mletou papriku, česnek či rajský protlak, které by se jinak při restování přepalovaly. Zamícháme a zalijeme horkou vodou, ale jen tak, aby bylo maso vodou zakryto, ne víc. Přivedeme k varu, přikryjeme poklicí, snížíme teplotu, aby var jen tak zvaně „táhnul“. A pak zvolna dusíme. Jestliže jsme guláš zapražili moukou, klade to větší nároky na naši ostražitost – mouka se přichytává ke dnu, tak je potřeba často míchat. Když dusíme bez mouky, stačí jen co půl hodinu maso zkontrolovat a doplňovat trochou vřelé vody, aby se nestavil var.

Vaření guláše nelze „uspěchat“

Délka varu záleží na stáří poraženého kusu a na odležení hovězího masa. Maso ze staršího dobytka nebo maso čerstvé se bude dělat delší dobu, třeba i tři hodiny. Tlakový hrnec dleku tepelné úpravy zkrátí, ale tak je třeba vaření guláše počítat v rádech hodin. Když vaření „uspěcháme“, podáme na talíř skutečně „flaksy“ a zničíme tím nejen pokrm, ale pohříchu i svou kuchařskou pověst.

Zahušťování guláše

Když je maso „jako dort“, zkontrolujeme hustotu omáčky. Když ji nepotřebujeme mnoho, stačí někdy jen její přirozené zahuštění rozpečenou a rozvařenou cibulí. Někdo to tak má rád. Musíme se ale smířit s tím, že taková omáčka „neváže“, je sice zahoustlá, ale vodovitá. Protože ale obvykle stáva z dušení nestačí, přidáme vřelou vodu a omáčku zahustíme chlebovou struháčkou. Je výhodné si ji právě pro potřeby guláše připravovat průběžně ze staršího chleba a mít ji v zásobě jako máme i struháčku z bílého pečiva. Provaříme, aby se částčky chleba rozvařily.

Dochucení guláše

Až hotový guláš dochutíme: sůl, pepř, případně trochu pálivé papriky nebo majoránka. Na dochucení je možno použít pár kapek worcesterské omáčky, což je tradiční („nechemické“) dochucovadlo (vyrábí se od roku 1825, u nás k mání od roku 1925, čili ji používali už naši prapra). Profesionální kuchaři zdůrazňují, že kvalitu guláše nedělá množství ostrého koření, ale dobře zvládnutá technologie přípravy při použití základního koření.

Guláš se tradičně podává s houskovým knedlíkem. Ale lze k němu jako přílohu dát cokoliv – jak je v rodině zvykem.

Co je základem?

Základem dobrého guláše je kvalitní maso. Běžně se používá přední a zadní klička a krk.

Standardní guláš v České republice je typický přítomností masa plného tuku, což je sice logické z pohledu ceny a chuti, bohužel nám naprosto nepřiměřeně rozladí nejen nutriční hodnoty. Ať už zvolíme jakoukoli část z hovězího, měla by pozornost směřovat k minimálnímu množství tuku.

Kdo chce, ten si dá práci s odstraněním přebytků tučných kousků, tuto snahu bych ale nečekal v běžných restauracích.

Kolik masa, tolik cibule na guláš?

Cibule by na dobrý guláš měla být stejně jako masa. To je heslo, které razí především guláš doma vařící muži. Profesionálové ale tuto tezi nerazí, a ani v někdejších normách se s tím nese-
tkáváme, poměr je obvykle dva ku jedné, i tak je to víc, než se obvykle při vaření jiných pokrmů používá. Cibule musí být v guláši dost, jinak by byl „jalový“. Velké množství cibule, zejména při jejím nedostatečném vysmažení, dodává guláši nasládlou chuť.

Gastronomičtí „badatelé“ vysvětlují, že oním tradovaným „kolik tolik“ je míněno objemové množství, nikoliv váhové.

Guláš - jemnější varianta vhodná i pro děti

Budete potřebovat na cca 4 porce: 500 g hovězího masa vhodného na guláš, trochu oleje, 1 cibuli, 1 velkou červenou papriku nebo kapii, 1 velké rajče (popř. rajčatové pyré), 1 velkou bramboru na zahuštění, koření – sladkou papriku, drčený kmín, majoránku, sůl, případně na dochucení biobujón. Trocha mouky na doladění hustoty (možná nebude potřeba).

Cibuli nakrájejte a osmahněte na oleji. Maso nakrájejte na kostičky a orestujte na cibulovém základu. Těsně před zalitím vodou okořeňte sladkou paprikou, drčeným kmínem, solí, popř. Biobujónem či Solčankou. Když je maso orestované, zalijte ho vodou tak, aby bylo ponořené a mohlo se dusit. Zhruba v polovině varu přidejte nakrájené rajče (nebo trochu rajčatového pyré), papriku a na jemno nastrouhanou bramboru. Duste do změknutí masa. Já jsem guláš připravovala v papíňáku (asi 55 minut) a nechťelo se mi ho pak v polovině varu otvírat, tak jsem tam rajče, papriku a nastrouhanou bramboru dala rovnou. Někdo má rád více masa, někdo zas více omáčky, proto si výslednou hustotu sami doladte. Pokud jste guláš více zalili a omáčka není dostatečně hustá, tak ji jednoduše na závěr dohustíte trochou mouky rozmíchané ve vodě. Když byste chtěli mouku zcela vynechat, dá se guláš zahustit třeba rozmixovanými jáhlovými vločkami (moje oblíbená varianta). Klasický guláš ve vlastně přirozeně zahuštěný velkým množstvím cibule, tu zde, alespoň částečně, nahradí ta nastrouhaná brambora. Dobrou chuť!

Kamila Metzová

Traťmistr Konrád

Tento příběh se udál na železniční trati z Hanušovic do Červeného Potoka. Tento úsek trati měl na starosti na pochůzku, kontrolu a údržbu traťmistr Konrád. Bydlel ve Vlaském v domku kousek od železničního tunelu. Do práce dojížděl vlakem do Hanušovic, nebo do Červeného Potoka. Podle toho, jak to měl od železniční vrchnosti určeno. Chodil po trati a kontroloval všechno, co se týkalo železniční trati včetně jejího okolí. Vždy prošel trať z Hanušovic do Červeného Potoka, nebo obráceně. Pak se zase svezl vlakem do Vlaského k domovu. Chodil v železničářské uniformě. Hlavním jeho oblekem byl velký vlněný tmavomodrý kabát. Na hlavě nosil železničářskou čepici, ale v zimě čepici s beránkem.

Když jej míjel vlak, tak na něj vždy mašinfíra zatroubil, když to byl motorák, nebo zapisíkal, když to byla pára. Páru mívál raději. Byla zdaleka slyšet. Ono se to nezdá, ale na železnici si musíte pořád dávat pozor, aby vás nezajel vlak. Jezdí sice podle grafikonu, což bylo vždycky, a mohli jste si podle toho i seřadit hodinky.

Ale občas jezdily vlaky mimo grafikon, a to se již předpovídat nedalo. Pak jste museli být stále ve střehu. Bylo to nutné na této trati vlastně pořád, protože podél trati teče řeka Morava. Ta sice krásně zpívá a zpívala vždycky, ale často i hučí a dělá takový rámus, že se jedoucí vlak nechá snadno přeslechnout.

Při práci kontroloval vždycky upevnění šroubů do pražců. Ty se občas uvolňovaly a bylo třeba je utáhnout. K tomu nosil sebou vždy takový veliký klíč s dlouhou násadou. Navíc ještě malou lopatku na pomocné práce při čistění kolejíště a metličku k tomu. Jinak měl ještě petrolejovou lampičku, kde měl vyměnitelná skla s bílou, zelenou a červenou barvou. Vše si dával do veliké služební kožené brašny. Do ní si dával ještě svačinu na cestu a čutoru (vojenská lahev s obalem z vlněné látky) s čajem. Jinak tam nemíval nic, kromě malého služebního deníku s tužkou, kam si měl zapisovat nena-
dále případy, co by rušily provoz na trati. Navíc pečlivě kontroloval všechny sloupy s telefonním a elektrickým vedením, co vedlo okolo trati.

Kontroloval všechny mostky a propustky, jestli nejsou někde ucpané a voda by tak mohla podemlít trať. Také sledoval spadlé stromy u trati, nebo nejdě bože na trať. To se stávalo právě v úsecích, kde les přímo sousedil s železniční trati, což zde bylo více než polovina úseku od Hanušovic po Červený Potok. V takovém případě to ihned hlásil z nejbližší vochtrovny rovnou do Hanušovic do dopravní kanceláře s tím, aby byl provoz na trati přerušen a provozní četa přijela tuto situaci vyřešit.

Při své cestě se vždycky zastavil na vochtrovnách (strážní domky u trati) a promluvil s vochtry. Obyčejně již pro něj měli jejich manželky připravený čaj. Trochu se ohrál, vyslechl si jejich požadavky, nářky, stížnosti, ale i radosti a zase pokračoval v pochůzce. Oni ti vochtri byli tak trochu odloučení od vesnic, protože jejich vochtrovny stály na trati jako samoty. Museli pořád hlídat trať a hlavně provoz na ni. Byli rádi, když si zkontrolovali svůj úsek trati a hlavně, když si ošetřili své zahrádky a svá hospodářství, co měli u nich. Vesměs to byla malá zahrádka, pár ovocných stromů, nějaké keře (rybíz, maliny, angrešt), nějaké domácí zvířectvo, nejčastěji koza a prasátko

Črty z moravských dějin

Osobnosti z Moravy

Hugo František Salm-Reifferscheidt

* 1. 4. 1776 Vídeň – † 21. 3. 1836 Vídeň

Osvícenec, podnikatel, sběratel, přírodovědec, spoluzakladatel Františkova Muzea v Brně a zakladatel brněnského průmyslu, majitel železáren v Blansku. Podílel se na zpřístupnění Moravského krasu (1808 objevil Trámové jeskyně). V roce 1811 zdědil zámek Rájec nad Svitavou. Sestavil mineralogickou sbírku moravských nerostů.

Jako přední činitel zemské správy zavedl povinné očkování proti neštovicím, hledal sérum proti vzteklině. V Rájci nad Svitavou založil spolu s Karlem Reichenbachem první cukrovar na Moravě (1836). Dopisoval si s Klopstokem, Reimariem, filozofem J. G. Fichtem a nakladatelem J. Hormayerem.

Přítel Josefa Dobrovského, kterému nechal v blanenských železárnách odlít posmrtné pomník nacházející se na brněnském ústředním hřbitově. Spoluzakladatel a ředitel Moravské (od roku 1811 Moravskoslezské) hospodářské společnosti (v rámci této společnosti byla roku 1808 vytvořena knihovna zaměřená na zemědělství a přírodní vědy - dnešní Moravská zemská knihovna), spoluzakladatel Františkova muzea v Brně, starosta čtenářsko-přírodovědeckého spolku Rastislav, který vznikl roku 1862 v Blansku.

V roce 1796 se přidal k vídeňským dobrovolníkům a účastnil se vojenského tažení proti Napoleonovi do Itálie, u Mantovy pak v letech 1796–1797 upadl do francouzského zajetí.

Po uzavření míru roku 1797 se zřekl své vojenské kariéry a nadobro se začal věnovat studiu přírodních věd. V roce 1801 se vydal

spolu s lékárníkem Vincencem Petkem na „studijní“ cestu po Anglii, kde navštěvovali železářny, strojířny a textilky, odkud se jim podařilo tajně vyvézt plány prádelních strojů. O pět let později podnikl cestu do Paříže - po návratu z těchto cest se ujal správy rodového majetku na Blanensku (rodové sídlo měli Salmové v Rájci nad Svitavou).

Na svém panství zaváděl mnohé nové poznatky z oborů metalurgie, zemědělství a textilního průmyslu. Roku 1810 založil spolu s Wilhelmem Götzem a Johannem Arzbergerem v Doubravici nad Svitavou firmu „SAG“ na výrobu mechanických strojů.

S historikem Josefem Hormayerem a hrabětem Josefem Auerspergem sepsal dne 7. 3. 1816 pamětní spis pro moravského gubernátora hraběte Mitrovského navrhuje zřízení a organizační strukturu muzea v Brně.

Po faktickém vzniku Františkova muzea se starohrabě H. F. Salm angažoval v bádání v oblasti přírodních věd a stal se i předním mecenášem nové instituce (kromě peněžních darů poskytl muzeu staré listiny z rájeckého archivu, sbírku nerostů, mince, modely, sádrové odlitky antických soch a knihy).

encyklopedie.brna.cz

Boleslav Bárta,

zasloužil se o Moravu a Slezsko!

Boleslav Bárta se narodil v roce 1929 v Rozhraní na Dražanské vysočině. Postupně žil v Šebetově na Boskovicku a v Brně. Gymnázium dokončoval v Bruntále, univerzitu, na které se musel uživit sám, vystudoval v Brně v roce 1952. Během studia pracoval zpočátku jako dělník ve strojířenském podniku, později jako pomocná vědecká síla na filozofické fakultě Masarykovy univerzity. Po absolvování postupně působil jako klinický psycholog v Kroměříži a později, po získání doktorátu filozofie v roce 1953, až do roku 1972, jako vysokoškolský učitel na Filozofické fakultě MU (tehdy přechodně UJEP). Současně byl ředitelem Psychologického výchovné kliniky, kterou založil, byl však v roce 1973 z politických důvodů odvolán.

Po celou dobu se hluboce zajímal o historii Moravy a nesouhlasil s cíleným potlačováním

moravanství a násilnou parcelací státu komunisty bez ohledu na historickou hranici Země moravskoslezské. Viděl v tom cestu totalitního režimu k nastolení tuhého centralizmu a k likvidaci demokratických práv občanů. Na jaře roku 1968, spolu s dalšími významnými představiteli vědy a kultury na Moravě, založil Společnost pro Moravu a Slezsko, již se stal později předsedou. Za normalizace byla společnost umlčena a on byl za tyto svoje názory perzekvován. Směl učit pouze na částečný úvazek na zvláštní škole a dvou speciálních školách pro postižené děti. Nemohl publikovat, účastnit se na odborných akcích a veřejně vystupovat. Dlouhodobá diskriminace a pronásledování podlomily jeho zdraví. Utrpěl tři infarkty a v r. 1980 přežil klinickou smrt. To jej, paradoxně, utvrdilo v názoru, že jeho život má hlubší smysl a že má pokračovat ve svém osvětovém poslání. Krátce po „sametové“ revoluci, dne 5. 1. 1990 obnovil jako předseda činnost Společnost pro Moravu a Slezsko otevřením sekretariátu na Měnninské ulici v Brně. Návrat k plněhodnotné odborné práci a veřejné činnosti mu umožnil až plná rehabilitace v roce 1990, kdy se mohl vrátit za katedru na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity a kdy byl zvolen v čele kandidátky nové volební strany s názvem „Hnutí za samosprávnou demokracii – Společnost pro Moravu a Slezsko“ (HSD-SMS) posláním Federálního shromáždění ČSFR.

V odborné oblasti je docent PhDr. Boleslav Bárta CSc. zakladatelem systému moderní psychologické péče o děti, mládež a rodinu v našem státě.

V oblasti politické je docent PhDr. Boleslav Bárta CSc. významná osobnost nejnovějších dějin Moravy. Obnovení demokratické samosprávy a návratu Země moravskoslezské na mapu republiky a Evropy věnoval nesmírné úsilí a nakonec, 31. 5. 1991 na politickém jednání v Budmericích, i život.

Až v této republice konečně zvítězí zdravý rozum, právo a spravedlnost, a Morava bude mít opět svoji zemskou sněmovnu, jsme povinni tam pod jeho portrétem uvést: „Boleslav Bárta, zasloužil se o Moravu a Slezsko!“

slezsko.net

ve chlívků. Za války bylo ale chování prasat u vochtroven zakázané, ale nikdo toto nařízení nedodržoval a prasata na černo chovali všichni vochtři pořád dál. Velkou pomocí pro ně bylo, že si mohli nadělat sena na železničním tělese, kolik potřebovali.

Našeho Konráda jejich povídání ale nezajímalo. On sám takto hospodařil doma také. Spíše jej zajímaly věci od trati. Jako kdy jaká hlášení se mají podávat do řídicích stanic. Kdy bude oprava, nebo výměna zařízení na železnici (návěstidlo, železniční značení, telefon, elektřika atd.). Také jej zajímaly termíny pravidelné údržby mostů a tunelů na této trati. Nejhorší to mívával v zimě, kdy trať byla často zafoukaná sněhem, kdy i chodníček okolo trati býval skoro neprůchodný. Ale tím spíše musel zde chodit na kontroly.

Jednou, jak takhle jde směrem od Vlaského k Hanušovicím, někde kousek, kde je odbočka na rekreační zámek, uviděl spadlý strom na trati. Je to tam docela schované. Byla zima, ale sníh již tál a tím pádem byl i hodně těžký. Docházelo k polomům v lese podél trati. Jeden z takto zlomených smrků se ulomil tak nešťastně, že při pádu strhnul další strom a vznikl na trati hotový zátaras ze dřeva, větví a těžkého mokrého sněhu. Navíc opět od řeky Moravy začala stoupat mlha. Zátaras bylo vidět opravdu jen zblízka. Konrád rychle přemýšlel, jak se má zachovat. Věděl, že pojedou za chvíli vlak s lidmi. Na vochtrovnu k lomu u Žlebu, nebo naopak do Vlaského, bylo moc daleko na to, aby to ještě stihl. Nedalo se nic dělat. Rozhodl se rozdělat oheň a doufat, že jej strojvedoucí včas uvidí. Měl sice tu trojbarevnou baterku, ale v té mlze mu byla málo platná. Na signalizaci v této slotě byla slabá. Vrhle se do větví a jal se je lámat a ukládat vedle trati na hromadu. Moc mu to nešlo, ale přeci jen jakousi hromadu větví a dřeva z nich měl. Nyní byla otázka, jak to zapálit. Napadlo jej, že březová kůra hoří i mokrá. Naštěstí jedna brýza vhodná na odkornění kousku kůry rostla hned vedle. Nakonec k zapálení ohně použil ještě svůj pracovní notes a ještě to všechno trošičku pokropil petrolejem z lampičky, co nosil sebou.

Oheň se mu podařilo zapálit. Chvilí to doutnalo a spíše čudilo. I to je dobré, říkal si Konrád. Nakonec se ale vše rozhořelo jasným velkým plamenem. Stále na oheň přikládal, aby oheň byl co možná největší. Oheň měl plameny skoro dva metry vysoké a navíc ještě velký oblak kouře a dýmu k tomu.

Vlak se přiblížil. Strojvedoucí písal, jak jen mohl. To počasí se mu také moc nelíbilo. V tom uviděl ten oheň a kouř. Zatáhl za brzdy, jak to jen šlo. Navíc ještě spustil zpětný chod, aby vlak co nejrychleji zpomalil a zastavil. Povědlo se to skoro až u toho ohně. Hned utíkal vlakvedoucí k vochtrovně u Žlebu, aby dal do Hanušovic vědět, co se stalo. Zatím strojvedoucí s pomocníkem a naším pochůzkářem se snažili ten zával nějak odstranit. Museli použít i pilu a sekeru, co sebou obvykle na páře vozili vždycky. Na motoráku by to bylo horší. Také lopata na uhlí se hodila k odhazování sněhu. Za půl hodiny po příjezdu čtyři z Hanušovic mohl vlak pokračovat v jízdě. Všichni děkovali Konrádovi, že to udělal vlastně nejlépe, jak mohl a vlak zastavil. Jistě zabránil vlakovému neštěstí, jistě zabránil lidským ztrátám na železniční.

No, jak již to bývá, Konrád za to dostal od vrchnosti novou uniformu a ještě míru (erární topivo pro železničáře ve slevě) topení na tento rok zdarma. Navíc jej všichni kamarádi z branže všude chválili za jeho smysl pro pořádek a jistotu v činnosti pro záchranu jiných.

Ludvík Vrána

ŘEZBÁŘSTVÍ ŠTEFANA HRUDKY

výstava k 20. výročí založení firmy

18. 11. - 31. 12. 2016

Vystoupí žáci ZUŠ Žamberk
Vernisáž 18. 11. v 17.00 hodin
Městské muzeum Králíky

Hubertova jízda v Podlesí

Fotografie z letošní Hubertovy jízdy v Podlesí. Smekám všechny klobouky, co mám, před těmi, kteří se podíleli na přípravách a organizaci této akce. Děkuji za úžasný zážitek a ti, kteří tam nebyli, ať litují. Příští rok to určitě napravte.

Foto Kamila Tóthová

Sokol Malá Morava na zimu uprostřed tabulky

Fotbalový podzim je s přicházejícím sněhem zřejmě již u konce, a tak můžeme konstatovat, že fotbalisté Sokola Malá Morava přezimují v 2K CONSULTING III. třídě mužů ve středu tabulky, na hezkém osmém místě.

Přinášíme Vám výsledky jejich posledních dvou utkání a také průběžnou tabulku po 10. kole.

Libina „B“ - Malá Morava 4:2 (3:2)

Neděle 2. 10.; 80 diváků; Branky: 5. Malý Martin, 14. Kusý Michal, 22. Gogolka Pavel, 79. Langman Martin (pen.) - 27. Čech Petr, 38. Šimek Karel; Rozhodčí: Slončík Ladislav.

Malá Morava - Palonín 2:1 (1:1)

Sobota 8. 10.; Branky: 24. Hulín Josef, 49. Tóth Michal - 27. Čulík František (pen.); Rozhodčí: Aberle Jiří.

Průběžná tabulka

1. Jedlí	10	9	0	1	41:14	27
2. Jestřebí	10	8	2	0	31:13	26
3. Písařov	10	8	1	1	34:13	25
4. Libina „B“	10	7	0	3	37:22	21
5. Úsov	10	5	0	5	37:26	15
6. Leština „B“	10	4	2	4	22:16	14
7. Loštice „B“	10	3	3	4	25:25	12
8. Malá Morava	9	3	3	3	17:24	12
9. Rovensko	10	3	1	6	22:23	10
10. Podolí	10	3	1	6	21:37	10
11. Ruda „B“	10	3	0	7	13:27	9
12. Krchleby	10	3	0	7	17:34	9
13. Palonín	10	3	0	7	13:35	9
14. Postřelmoc „B“	9	0	1	8	12:33	1